FATAL ATTRACTION REUKSPOOR	'T JAKAN METAMORFOSE	STARK WARK PRONKSTUK	VENOMENAAL MOAI
TWEE NIJENHUIZEN IN BALANS	NAMELESS ZWARTE DOOD	RATAPLAN 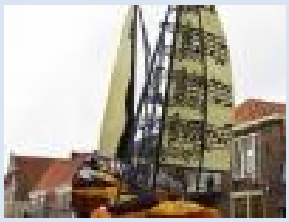 SONS DE LA MER	EXECELLENT FUGU
DE VERENIGING SYMPHONICA INTERNA	KLEIN CUBA OVERWOEKERD	TIN TIN VERSCHOLEN	FULNAHO MANO DEL DESEO
GENIAAL 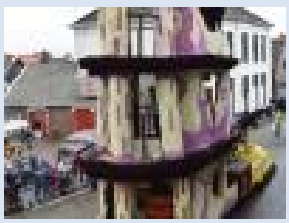 GOUDGRIJP			**V.V.V.V.** 2014

Juryrapport Middagcorso Vollenhove 2014

Wagen 1: GENIAAL – GOUDGRIJP

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, goede compacte compositie, mag iets creatiever volgend jaar.
Kleurenspectrum, evenwichtig.
Materiaalkeuze, goed.
Figuranten, prima, mooi met maskers gewerkt "het kwaad" is daardoor onzichtbaar, goede show van gemaakt.
Beschrijving corsowagen, de wagen zelf een beetje saai.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, zeer goede afwerking
Weergave van de onderdelen, sleutels, munten, geldkistje, mooi en goed gevonden.
Oog voor detail, details zat hier in de kleurverdeling, dak van koolbladeren mooi.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, gekozen voor zekerheid.
Idee en Uitbeelding idee, de show van de figuranten maakten duidelijk waar het om ging, het bedrog droop eraf.
Herkenbaarheid, moest het geheel even op mij in laten werken, was niet direct duidelijk.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Fors grotere verschijning ten opzichte van vorig jaar (aspirant) en gelijkmatig beoordeeld als de overige wagens. De ondanks de omvang van de wagen aan het gebruik van de "slechtere" bloemen op de wagen. In verhouding met de andere deelnemers valt het mij in ieder geval op. Origineel opgezet maar ik miste een beetje de beleving (vermoeidheid?). Mooi zaad mozaïek en grote delen strak aangebracht, probeer dit over de hele wagen vol te houden. Blijf bij je ontwerp ook denken aan de juiste kleuren, het gebruik van roze in de opbouw vond ik enigszins minder passend.

Dhr. M. Hereijgers
Ondergrondse krochten herbergen duizenden schatten. 'Goudgrijp' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een dertiende plaats.
Voor het eerst dit jaar is de groep Geniaal volledig onderdeel van de middagoptocht. Qua schaal van de wagen is te zien dat ze hierin prima meekunnen. De compositie is dusdanig opgezet dat er veel volume lijkt te ontstaan. Dit levert echter geen spannend beeld op. De 3 lagen waaruit de kelders zijn opgebouwd worden wat saai en vertonen weinig dynamiek. Dit wordt ook niet versterkt door het enigszins rommelige en gezapige kleurgebruik en de met name op de wagen tamme figuranten. Geen opbouw of climax in hun spel. Wat doen ze, wie zijn ze en waarom doen ze wat ze doen? Dit wordt niet duidelijk.
Over de figuranten gesproken is het moeilijk na te gaan hoe deze nu gezien moeten worden. Ze representeren de bewoners van de schatkamers. Maar de maskers doen gemaskerde bankrovers vermoeden. Gezien de thematiek van de wagen een leuke twist, maar of deze bewust is geweest? Het spel van de figuranten voor de wagen was overigens wel lekker brutaal, zoals je bij deze schatkamerbewoners zou verwachten.
Het is goed te zien dat Geniaal duidelijke stappen maakt richting de reeds langer actieve groepen. Persoonlijk had me nog een jaar als aspirant-groep beter geleken. Het is zonde een groep- waarvan de potentie steeds meer zichtbaar wordt - als dertiende te moeten

beoordelen. De laatste twee jaar werd het gat naar de overige wagens stapje voor stapje gedicht, maar het verschil is nog wel aanwezig.
In de uitwerking van de wagen zijn ze dicht gebleven bij vormgeving die beheerst wordt, er wordt niet meteen vervallen in bijvoorbeeld moeilijke anatomie. Net als in andere jaren is juist in de details van de wagen de potentie van de groep zichtbaar. Met name het goud achter op de wagen valt positief op. Waar het 2 jaar geleden de watten - verwerkt tussen de dahlia's in de wolken - waren, daar was het nu de sterke inkleuring van het goud achterop de wagen. Wanneer met deze aandacht aan wagens gewerkt blijft worden en het totaalbeeld spannend, maar toch beheersbaar blijft, dan kan er een geduchte concurrent voor de andere groepen ontstaan.

Dhr. P. Bastiaansen
Mijn eerste indruk was: wauw, is dit die jeugdgroep? Geniaal bouwde dit jaar een volwaardige corsowagen, groot en imposant en op het niveau van het grote corso. De compositie van de wagen was prima, er is goed gekeken en goed gebouwd. De figuratie was, vanwege kleding en attributen, wellicht niet zeer goed verzorgd en in detail uitgewerkt, maar deed wat hij moest doen, vooral vanwege de maskers. Ik kreeg het ongemakkelijke gevoel dat je krijgt als je met de kobolden wordt geconfronteerd.
Een bezwaar was dat het ontwerp nogal makkelijk was. Het is gewoon een scène uit Harry Potter, er zit geen eigen invulling aan. Dat maakt het idee erg plat.

Dhr. R. Pierik
Een wagen over Goudgrijp, de tovenaarsbank uit de Harry Potterverhalen. Voor mij als liefhebber van deze filmreeks een bron van herkenning. Voor mensen die nog nooit van Kobolden hebben gehoord zal de creatie wellicht vraagtekens oproepen.
De muziek snelt de wagen vooruit en zet hiermee direct een sfeer neer horende bij deze fantasiewereld. De bank met haar schuine pilaren vormt het vooraanzicht. De matige afwerking springt hierbij in het oog. Dit had eenvoudig verbeterd kunnen worden als de roze lijnen dunner zouden zijn aangezet en strak waren bijgeknipt met een schaar.
De bank is naar achteren toe opengewerkt. We zien in totaal drie verdiepingen, hetgeen de grootsheid van de bank geloofwaardig maakt. Op meerdere etages zijn Kobolden aanwezig. Deze kleine mannetjes hebben allemaal hun eigen werkzaamheden en taken. Er blijft genoeg te zien tijdens alle rondgangen.
De vormgeving en kleurverdeling laten links en rechts nog wel wat te wensen over, hetgeen waarschijnlijk te maken heeft met de omvang van de wagen ten opzichte van het voorgaande jaar. Probeer een volgende keer iets meer detail en verfijning aan te brengen. Al met al een prachtig begin tussen de grote wagens.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier
Uitwerking idee

Compositie:	vlak, weinig detail, etagegebruik is positief
Kleurenspectrum:	vlak kleuren spectrum waardoor er geen diepte ontstaat,
Materiaalkeuze:	materiaal voor de leipannen leuk gevonden
Figuranten:	figuranten aan de achterzijde verrassend
Beschrijving corsowagen	toelichtende tekst strookt niet met de uitwerking en is niet geheel duidelijk, etages verassend

Afwerking

Aanbrengen materialen:	goed
Weergave onderdelen:	goed te zien
Oog voor detail:	minder aan de orde, door de vlakke uitwerking van het idee

Algehele indruk

indruk op afstand:	goed
idee:	leuk, alhoewel het een stapje dieper had gekund.
uitbeelding idee:	toelichtende tekst strookt niet met de uitwerking en is niet geheel duidelijk
herkenbaarheid:	matig
mobiliteit wagen:	goed

Dhr. L. Verspuij

Een eigentijds actueel thema. Een thema ook dat lastig valt te verbeelden (grijpgrage managers in de bankensector). Het geheel deed wat stijfjes overkomen. De opening van de wagen gaf geen herkenbaar beeld en verbinding met het thema, daarin was het afgebrokkelde gebouw niet herkenbaar genoeg als bankgebouw. Het mooiste element van de wagen vormde de balie. Ook de goudgele kleur was treffend gekozen. Verder hinkte de wagen op twee benen. Op het ene been het actuele thema, op het andere been Harry Potter. Beide thema`s zaten elkaar in de weg.

Wagen 2: DE VERENIGING – SYPHONICA INTERNA

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, imposant, groots, creatief ontwerp.
Kleurenspectrum, mooi, warm, rood / bruin gehouden, goed van kleur stelling.
Materiaalkeuze, zeer goed, vooral bij de details.
Figuranten, zeer fraai, stemmig en stijlvol, zanger zweepte het publiek goed op.
Beschrijving corsowagen, warm en stijlvol.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, goed gedaan.
Weergave van de onderdelen, alles was een eenheid.
Oog voor detail, zéér, openingen in huid bijvoorbeeld.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, indrukwekkend, achterzijde wagen mooi, door belijning, plooien jurk.
Idee en Uitbeelding idee, “binnen ”letterlijk geïnterpreteerd, openingen in armen, benen, borst, buik: zeer creatief vorm gegeven.
Herkenbaarheid, zéér.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Originele wagen met gewaagde uitvoering wat beter gewaardeerd had mogen worden naar mijn mening. Hoewel de algehele indruk en de afwerking beter konden was het origineel om het zo uit te beelden. Tel daarbij op dat het uitbeelden van mensen een lastige klus is, hebben jullie dit toch maar mooi neergezet op de wegen in Vollenhove. Persoonlijk vond ik het gewaagde kleuren in de gezichten die minder confronterend moeten zijn. Complimenten voor de uitvoering van het haar van de dame. Leuke combi met de toegepaste muziek en band, alleen jammer dat deze niet speelde. Compositie: idee, uitwerking wagen, figuranten goed uitgewerkt tot een geheel verhaal.

Dhr. M. Hereijgers
De uitbeelding van muziek tot diep in de ziel, van binnen in het menselijk lichaam.
'Symphonica Interna' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een elfde plaats.
Wat een zwaar thema is er aangesneden door De Vereniging. De verbeeldingen van de rol van muziek, de relatie tussen man en vrouw binnen het gezin (wat conservatief geschetst, ook in de begeleidende tekst) en hoe deze zich tot elkaar verhouden. Veel om uit te beelden. Feitelijk is er niets mis met zware thematiek, maar het vraagt wel veel in de totstandkoming van het beeld.
Het uitgangspunt is vertaald in een man als dirigent en de zwangere vrouw als violiste. In de vormgeving is het beeld niet bijzonder genoeg. De anatomie is redelijk, maar uitdrukking en expressie van de figuren is niet overtuigend genoeg. De manfiguur heeft bijvoorbeeld niet de sierlijke houding die je wel bij een dergelijke dirigent zou verwachten. De inkleuring is wel degelijk te noemen, maar brengt het beeld niet naar een hoger niveau.
Nadere beschouwing leert dat deze personen opengewerkt zijn, dit om ook hun "innerlijk" te laten zien. Daar wordt het ontwerp wel erg vreemd van en begint het te schuren.. Er is wat te weinig sprake van subtiliteit in de wijze waarop innerlijk en uiterlijk met elkaar samen gaan. De overgangen zijn heel hard, alsof er messen aan te pas zijn gekomen.. Een half gezicht en een halve schedel of een opengesneden vrouw waarbij het ongeboren kind te zien is.. Dat kan op deze manier gewoon niet juist begrepen worden.
Daarbij voelt de band met hun muzikale toevoeging eigenlijk volledig misplaatst. Waar het ontwerp en het beeld eigenlijk al met fluwelen handschoenen behandeld had moeten worden, daar dendert de muziek er als een stoomwals overheen. De tekst van de Marco Borsato's hit 'Binnen' heeft nog wel ergens het juiste gevoel, maar de "stadionvertoning" van de band met zijn publiekopzwepende frontman heeft geen enkele gevoeligheid en discretie. Die zou juist bij het thema zo op z'n plaats zijn geweest om het in zijn juiste context en gevoel te plaatsen.

Dhr. P. Bastiaansen
De Vereniging heeft een romantisch verhaal over de symfonie van het leven als muziekstuk, als basis voor het ontwerp.
Het verhaal is wat wollig. De link tussen het muziekstuk, je vader en je moeder en je eigen lichaam is gezocht. Het kon mij niet overtuigen, ik miste de samenhang tussen de elementen van het verhaal. De muzikant en de dirigent op de wagen gingen nog wel, maar de baby en de spieren die her en der naar buiten puilden, dat was het toch niet. Ik kon me dan ook niet aan de indruk onttrekken dat het erom ging een band op een wagen te zetten, en dat het verhaal daar later omheen verzonnen is.
De basis van het idee en het verhaal rammelden dus nogal, maar de uitvoering was juist prima. De compositie was goed, vooral door het feit dat de bandleden hier en daar ook de hoogte in gingen zodat de band echt een eenheid vormde met de wagen. De details in de uitvoering zijn met aandacht gemaakt wat uiteindelijk toch een prima resultaat opleverde.

Dhr. R. Pierik
De vereniging heeft gekozen voor de symfonie van het leven. Een wagen waarbij de figuratie direct in het oog springt. De grote groep enthousiaste muzikanten zorgt tijdens de optocht voor de nodige sfeer. Het nummer 'Binnen' van Marco Borsato is toepasselijk. Pas wel op dat het aantal figuranten de wagen niet gaat overheersen. De kleurkeuze van de kleding is goed afgestemd op de kleurkeuze van de dahlia's en dit zorgt ervoor dat het totaal een geheel wordt.

De titel is redelijk onduidelijk en het idee werd me pas duidelijk na het lezen van de tekst in het programmaboek. De positionering van de vader en moeder, naar elkaar toe, zorgt voor het samenspel tussen de ouders. Nadeel is dat het vooraanzicht van de creatie beperkt wordt tot

de achterkant van een zwart pak. Gelukkig kijkt de vrouwspersoon over de man heen, zodat het toch enigszins interessant is om de creatie te zien aankomen. De opengewerkte lichaamsdelen gaven mij een onbehaaglijk gevoel. De anatomie van de mensfiguren is aardig gelukt.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	goed
	verhouding wat minder
Kleurenspectrum	goed
Materiaalkeuze	goed
	open gewerkte delen had met bloemen gemaakt mogen worden
Figuranten	veel maar wel goed
	passend bij het thema
Beschrijving corsowagen	thema leuk bedacht
	Verhoudingen niet helemaal juist

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed
Weergave onderdelen	had verfijnder gekund, wat grof uitgewerkt
Oog voor detail	goed maar af en toe wat vlak

Algehele indruk

indruk op afstand	het geheel is op afstand minder goed te aanschouwen
idee	goed, maar had poëtischer gemogen
uitbeelding idee	te letterlijk uit gewerkt, kinderen missen in het verhaal
herkenbaarheid	erg complex waardoor het thema lastig te herleiden valt
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij

Een echte "feel-good" wagen. Het bloemencorso is een feest en dat straalde de wagen ook uit. De anatomie van de figuren kan beter (te dikke benen!). Verder is het beter om een keuze te maken tussen live-muziek en een CD. Het was nu van allebei wat. Hoewel de opengesneden lichamen wat luguber aandeden, paste het wel bij het beeld wat de corsowagen wilde uitbeelden.
De figuren hadden minder recht tegenover elkaar geplaatst kunnen worden op de wagen, juist wat meer richting publiek gedraaid... wagen kwam wat gesloten over. Goed dat de figuratie in dezelfde outfit was gestoken.

Wagen 3: ‘T JAKAN – METAMORFOSE

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, schitterend! Zat vaart in, alles liep prachtig in elkaar over.
Kleurenspectrum, verfijnde kleurstelling, kleuren mooi in detail uitgewerkt.
Materiaalkeuze, zeer goed, vooral de boeken!!!
Figuranten, de natuurspotters goed in detail uitgewerkt, is over nagedacht.
Beschrijving corsowagen, verfijnd en imposant.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, zeer goed gedaan.
Weergave van de onderdelen, zeer goed “dia voorstelling” op schermen goed gevonden.
Oog voor detail, zeer: de boeken waren prachtig evenals uitwerking van stampers en meeldraden en poten van wespen.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, indrukwekkend door vloeiend ontwerp en gedetailleerd kleur gebruik.
Idee en Uitbeelding idee, indrukwekkend door alle details, prachtige lenzen.
Herkenbaarheid, zéér!
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Voor mij persoonlijk de winnaar van het corso. Het idee en de uitwerking hiervan waren zeer bijzonder en niet eenvoudig uit te werken. De overgangen tussen de diverse gebruikte kleuren en objecten waren zeer mooi uitgewerkt. Kleurstelling in relatie tot de objecten goed gekozen, een goede opstelling waarbij de grote vogel voorop de eye catcher is en er toch aandacht is voor de stadia erachter. Een strakke en elegante afwerking waarvan je ziet dat het grote aandacht heeft gehad. Origineel door de Tv-schermen in de camera weg te werken en top om daarop foto’s van de wagen te laten zien. Ook de basis van de wagen als bloemenbed zorgde voor een compleet geheel net als de boeken voor het verhaal. Top !!

Dhr. M. Hereijgers
Een transformatie van een larve in een ijsvogel. ‘Metamorfose’ is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op de zesde plaats. Een erg indrukwekkend en goed vormgegeven beeld. Alle op zichzelf staande fasen in de transformatie overtuigen in vorm. De toevoeging van de houten snavels bij de ijsvogel is werkelijk fantastisch en gaat geweldig samen met de paarse en oranje kleuren.
De wagen wordt eigentijds door de toevoeging en opstelling van de fotocamera’s. Het beeld wordt hiermee, samen met de rijkelijk gedetailleerde boeken en frisse bloemen, een soort collage van voorwerpen, rondom een metamorfose. De spiegelende lenzen blijven op integrerende wijze de aandacht op zich vestigen. De projectie van beelden van de wagen, op de wagen zelf is een zeer originele toevoeging. Beelden van het beeld op het beeld zelf.. Dat heb ik nog nooit gezien op een wagen!
In compositie en idee uitwerking liggen echter wat aanmerkingen. Het is uiteraard niet geheel logisch dat een bij transformeert in een ijsvogel, maar dat is de genomen vrijheid in het ontwerp. Dat is acceptabel door het onderliggende verhaal. Wat wel sterker uitgewerkt had kunnen worden is de overgang tussen de verschillende fasen. Nu gingen sommige faseovergangen wat abrupt van de ene naar de andere (bijv. van bij naar insect of van insect naar vogel), terwijl andere juist traag gingen (bijv. 3x een insect met minieme verschillen of 2x

een ijsvogel). Met name de tweede ijsvogel vormt geen logische overgang tussen insect en de eindvorm, maar is voor 80% al een ijsvogel zelf.
De compositie van de wagen is met name op één zijde van de wagen georiënteerd. Dat is wel een negatief punt in de beoordeling. Doordat aan de andere zijden weinig koppen van dieren te herkennen zijn, wordt het beeld daar wat moeilijk leesbaar. Ook de camera's en de dieren zijn wat opeengepakt, waardoor net te weinig luchtigheid ontstaat. Vormen hebben zo de neiging wat samen te smelten, waardoor de kracht wat uit het beeld wordt weggenomen.
De ingrediënten en uitgangspunten om te komen tot een topklassering waren voorhanden, maar helaas net niet afgewogen genoeg weggezet om dit waar te maken. Een positie in de sterke persoonlijke top 6 van dit jaar is wel een feit.

Dhr. P. Bastiaansen
't Jakan maakt met Metamorfose een ingetogen en buitengewoon esthetische wagen, uit het tijdsbeeld en in de sfeer van Dr. Livingstone (maar wel met digitale camera's). Ik vond het basisidee een beetje gezocht, de metamorfose (of de evolutie) van rups naar vogel, en ik begreep het ook niet goed. Maar echt veel afbreuk deed dat niet, want er was ontzettend veel moois te zien op deze wagen.
Uiteraard waren de vlinders en de vogels prachtig uitgewerkt, goed ingekleurd en zeer overtuigend weggezet. Maar juist het contrast met de strakke, technische uitstraling van de digitale fotocamera's gaf er een eigentijdse draai aan, waarbij de spiegelende lenzen in de straat een fantastisch effect gaven. Een wereldvondst! Ook de previews die tijdens de stoet op de schermpjes van de camera's te zien waren, vond ik verrassend. De previews waren foto's van de wagen zelf, waarbij je dus direct de conclusie trekt dat dit nog 's ochtends gebeurd moet zijn. Vond ik erg leuk.
Een kritiekpunt: de toren van camera's in de compositie had té duidelijk een constructieve functie. Het vooraanzicht had daar geen last van en was uitstekend, maar aan de zijkant kreeg de stapel van camera's een gekunsteld effect. Beter is het om niet geforceerd de dragende constructie weg te werken. De compositie moet leidend zijn, en als er dan een of twee dragende balken nodig zijn die in het zicht komen te zitten, dan is dat maar zo. Alles is beter dan concessies doen aan de vorm.
Het mooist heb ik voor het laatst bewaard, en dat waren de details: de houten snavels van de vogels en vooral de oude boeken. Ik heb er naar gekeken, en toen nog een keer. En daarna nog een keer. En opnieuw, omdat ik er geen genoeg van kon krijgen. Dit is zó knap gemaakt, het perkament van de boeken wat écht werkte als perkament, geen idee hoe je het voor elkaar gekregen hebt. De schitterende miniatuurschilderingen van de vogels en insecten, hier en daar driedimensionaal en in prachtige kleuren. Deze details geven de wagen een compleet nieuwe, tweede laag, een tweede genietmoment als je de totaalvorm al hebt gezien.

Dhr. R. Pierik
Een geleidelijke gedaanteverandering van bij naar vlinder naar vogel.
De gevleugelde dieren vallen gelijk op door de prachtige kleurschakering.
Alle kleine en grote kleurvlakken zijn met zorg uitgezet, waardoor er een natuurgetrouwe weergave ontstaat.
Verder mijn complimenten voor de afwerking van de verschillende elementen. Enerzijds wordt dit veroorzaakt door het strak aanbrengen van de dahlia's. Anderzijds, en zeker niet onbelangrijk, de slimme en originele materiaalkeuzes van de verschillende onderdelen. Met name de snavel van de ijsvogels, de poten van de dieren en de harde delen in het fototoestel zorgen voor de gewenste uitstraling.
De opbouw van de wagen, waarbij het fototoestel de constructie moet wegwerken, verstoort het totaalbeeld van de 'Metamorfose'. De boeken onderlangs zijn gezocht en hadden in

principe achterwege gelaten mogen worden. De figuranten rondom de wagen ondersteunen het verhaal, maar ik mis de geloofwaardigheid.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	zeer goed
Kleurenspectrum	camera's wel donker ten opzichte van het geheel, overigens wel mooi gevonden van de lcd schermen goed kleuren spectrum verder
Materiaalkeuze	heel goed, veel met bloemen gedaan
Figuranten	goed compleet beeld doen actief mee
Beschrijving corsowagen	goed

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed weinig bloemen die verdwijnen
Weergave onderdelen	goed, mooie overgang naar de verschillende onderdelen
Oog voor detail	zeer goed letters op camera erg mooi bloemen mooi uitgewerkt zeer mooie lelys

Algehele indruk

indruk op afstand	goed, maar het aandeel camera is bij het aankomen rijden iets minder duidelijk, te groot.
idee	goed mooi idee,
uitbeelding idee	idee goed uitgebeeld in de wagen, passen bij verhaal, zeer mooie lelys
herkenbaarheid	goed herkenbaar verhaal goed uitgebeeld
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij

De wagen vormde letterlijk een mooie spanningsboog. Er waren prachtige overgangen te zien. Sterk dat men heeft gekozen om meer overgangen toe te voegen dan alleen de rups en de vlinder. Het was letterlijk eten of gegeten worden. Door deze keuze bleef de wagen origineel.
De afwerking van deze wagen was puntje gaaf. De afwerking met de "bloemen bodem" was prachtig. Een ander geslaagd element was de digitale camera. Dit werkte uitstekend op het publiek en voegde ook wat toe aan de wagen (functioneel gebruik).
De figuratie was wat veel. De ontdekkingsreizigers liepen elkaar meer in de weg. Met 1 of 2 ontdekkingsreizigers had men hetzelfde beeld gekregen, nu leidde het ietsjes af.

Wagen 4: FULNAHO – MANO DE DESEO

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, goed, maar een beetje saai.
Kleurenspectrum, goed, maar een beetje saai, heeft bij deze wagen alles met elkaar te maken.
Materiaalkeuze, goed.
Figuranten, zéér fraai, prachtige kleding en grime!
Beschrijving corsowagen, ontwerp is een eenheid.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, goed.
Weergave van de onderdelen, goed in balans.
Oog voor detail, “medaillons” mooi uitgewerkt.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, wist niet wat ik ermee aan moest, geheel is saai door kleurstelling en tegelijk ook weer mooi rustig.
Idee en Uitbeelding idee, idee is prima en goed uitgewerkt, muziek paste goed bij het onderwerp dat maakte het één geheel.
Herkenbaarheid, achterzijde van de wagen was zeer fraai.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
De toegepaste bogen op de wagen halen het zicht eruit. Daarnaast vond ik de wagen iets te flets, de bogen in een donkerder kleur hadden misschien beter beeld gegeven. Zaadmozaieken op de zijkant mooi uitgewerkt. Basis had niet veel kleur maar dat misstond niet maar mogelijk had de gehele compositie in verschillende (niet te veel) kleuren een sprankelender verschijning gegeven.

Dhr. M. Hereijgers
Maskers verhullen de ware aard en emotie van de mens. ‘Mano de Deseo’ is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een twaalfde plaats. Leesbaarheid van het beeld blijkt het grootste manco van deze wagen te zijn. Hier is zowel de compositie als de inkleuring debet aan.
De grote boogconstructie met het masker aan de voorzijde (alles wit) ontneemt elk zicht op het grote, gemaskerde gezicht. Daar waar de wagen om gaat. De inkleuring maakt het beeld niet helderder, omdat er te weinig onderscheid is gemaakt tussen alle vormen. De boogconstructie kent een net andere kleur wit, maar te weinig om verschillende onderdelen te duiden. Bovendien is deze strakke boog wat zwak afgewerkt, waardoor de strakke vorm aan kracht verliest.
Leesbaarheid laat ook te wensen over in het doel van de wagen en daarmee het spel van de figuratie. De groep voor de wagen verbeeldt een ogenschijnlijke dans, maar wat zij exact nastreven is onduidelijk.. De figuranten op de wagen hebben letterlijk de touwtjes van het masker in handen. Maar - behalve een minimale beweging - is onduidelijk waarom ze iets doen en wat ze ingeeft.
In de vormgeving zijn moeilijke vormen als gezichten, handen en maskers niet geschuwd. Tevens zijn de vlakken voorzien van strak uitgevoerde dahlia patronen. Hier lijkt de groep zich wel in thuis te voelen, want ondanks hun complexiteit, zien eigenlijk alle vormen er prima uit.

Als dit potentieel aan vormgeving verenigt zou worden met een helder beeld, dan ziet de toekomst er veelbelovend uit!

Dhr. P. Bastiaansen

Een wagen over verlangen dat schuilt achter de maskers van de mensen, en de hand die dat verlangen vervult. Op de keper beschouwd valt er op het ontwerp en de uitvoering nogal wat af te dingen.
Om met het ontwerp te beginnen: het is onduidelijk. Ik zie maskers en ik zie handen maar ik zie nergens het verlangen en ik zie ook niet hoe de hand dat verlangen vervult. Eigenlijk is het helemaal niet duidelijk wat de maskers en de handen betekenen. Daarnaast zie ik een grote boogconstructie waarvan de functie onduidelijk is. Of is het letterlijk een constructie, omdat de maskers toch ergens aan moeten hangen? Hoe het ook zij, de boog haalt vooral het vooraanzicht van de wagen weg.
Het ingetogene van de figuratie past weliswaar goed bij het ingetogen karakter van de wagen, maar het spel maakt weinig goed. De figuranten trekken met touwen aan het masker en wekken de suggestie dat er heel wat staat te gebeuren. Maar er gebeurt niks.

Dhr. R. Pierik

'Mano del deseo', de hand van verlangen, heeft mij een hoop kopzorgen bezorgd. Wat probeert 'Fulnaho' het publiek langs de weg te vertellen?
Het eerste wat opvalt bij het bekijken van deze wagen is de grote hoeveelheid witte dahlia's. Mede dankzij deze kleurkeuze zijn de verschillende onderdelen lastig van elkaar te onderscheiden. Het opvallendste kleurverschil zit eigenlijk daar waar het juist niet moet zitten. Namelijk tussen de (te) witte kleding van de figuranten en de witte dahlia's. Probeer een volgende keer deze kleuren beter op elkaar af te stemmen of eventueel te vermijden.
De knipwerken en de vormgeving van de handen verraden dat de deze groep meer potentie heeft dan dat het dit jaar heeft laten zien.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	vlak minder spannend niet alzijdig
Kleurenspectrum	vlak geen diepte werking had meer kleurgebruik mogen hebben.
Materiaalkeuze	vlak
Figuranten	goed, maar combinatie wagen en figuranten is niet duidelijk
Beschrijving corsowagen	-

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed
Weergave onderdelen	ondanks vlak kleurgebruik wel aanwezig
Oog voor detail	goed, maar had met accent kleurgebruik duidelijker gekund De details waren er wel zoals bij de hand en nagel, maar door het kleurgebruik niet duidelijk zichtbaar

Algehele indruk

indruk op afstand	minder, door het vlakke kleurgebruik minder spannend
idee	goed, compositie niet helder

uitbeelding idee	vlak, te letterlijk
herkenbaarheid	minder
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij
Een wagen die zich lastig laat interpreteren. Het vallende masker is het mooiste element op de wagen. Verder is de bodem fors en te nadrukkelijk aanwezig. De achterkant van de wagen heeft het publiek te weinig te bieden, alleen een getekend gezicht is te mager. De tweede ronde draaide de wagen wat meer richting publiek (reed het publiek bijna in). Dit was een goede actie. De hand reikte naar het publiek.
De maskers zelf riep te weinig emotie op.

Wagen 5: EXCELLENT – FUGU

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, vis was prachtig qua constructie: creatieve vondst!
Kleurenspectrum, vis was mooi van kleurstelling.
Materiaalkeuze, het minimalistische op deze wagen was een creatieve vondst.
Figuranten, binnen in de vis zwarte kleding zodat ze "onzichtbaar" waren, geweldig idee.
Beschrijving corsowagen, creatief ontwerp!

Afwerking:
Aanbrengen materialen, vis was goed.
Weergave van de onderdelen, heel creatief uitgewerkt idee.
Oog voor detail, in de vis veel detail door open en dicht gaan.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, prachtig, alle openingen in de vis goed gedaan.
Idee en Uitbeelding idee, heel mooi en vernieuwend, wist niet wat ik aan moest met de onderkant van de wagen, heb het positief beoordeeld. Het zwarte metaal paste bij de bovenkant.
Herkenbaarheid, goed.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Een ogenschijnlijk eenvoudige verschijning waar de nodige techniek achter zit. Kleuren van vis goed gekozen en door de overgangen en mogelijk sprekend uitgevoerd (een effen vis was funest geweest). Door de beweegbare constructie voelen er aardig wat bloemen af, hetgeen zonde is. Deze wagen kwam van afstand het beste tot zijn recht. Lijnen van de vis ook goed doorgezet op de delen die niet bewegen. Het voetstuk van de vis had misschien wat lager gemogen, maar desondanks een gewaagde verschijning.

Dhr. M. Hereijgers
Een kogelvis in een proces van opblazen en leeglopen. 'Fugu' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op de zevende plaats. Grote waardering is er voor de conceptuele benadering van het thema. Het beeld is puur gehouden, los van overbodige beeldelementen, enkel geconcentreerd op de uitvoering van het concept. Het geluid ondersteunt dit. De onderverdeling van de kogelvis in vlakjes, ondersteund door de inkleuring en het strakke tikwerk, is de drager van het concept. In opgeblazen situatie vormt het zwart uit de binnenkant van de vis op subtiele en doordachte wijze een nieuwe laag, die mee gaat spelen in het beeld en de inkleuring van de 'huid' van de vis.
Ondanks de duidelijk leesbare conceptuele benadering hinkt het beeld toch nog wat op 2 gedachten. Met name de realistische uitwerking van de vinnen staat in contrast met de overige opbouw van het beeld. Deze voelen daarmee niet geïntegreerd in het beeld.
Het is met name de presentatie in de straat waar wat ingeleverd wordt op kwaliteit. In het voorbijgaan heb ik de wagen meerdere malen 5 á 10 minuten kunnen aanschouwen. Echter was het opblazen en leeglopen van de vis nooit als bondige, vloeiende presentatie in een tijdsbestek van 2 minuten (het voorbijrijden van een wagen) te zien. Steeds maar als fragment binnen dit proces, waarbij de wijze van leeglopen ook niet als onderdeel van de presentatie voelde, maar meer als noodzakelijk kwaad. Een strakke presentatie in het voorbijgaan had veel meer recht gedaan aan de stoere keuze voor deze conceptuele benadering.

Dhr. P. Bastiaansen
Excellent heeft een hightech ontwerp gemaakt, heeft alle kaarten ingezet op beweging en techniek. Het is een kogelvis die zich volzuigt met water en daardoor groter wordt. Het is een prachtig idee met die nadruk op het hightech aspect, het lijkt wel een sciencefiction film. Op het moment dat de vis zich volzuigt krijg je een subtiele inkijk in het inwendige, en dat geeft een sterke associatie met Star Wars of andere scifi. De inkleuring van de vis in vlammend wit-geel-oranje-rood contrasteerde prachtig met het hightech aspect. En het geluid was uitstekend, paste goed bij het idee en droeg bij aan de overtuiging.
Het was jammer dat de uitvoering van de beweging toch lastig bleek. Het open en dicht gaan duurde zo lang, dat het publiek de beweging maar nauwelijks heeft meegekregen. Eigenlijk moet je kijkend langs de corsoroute de vis tijdens een doorkomst volledig open en dicht zien gaan, maar dat was niet het geval. Tijdens de tweede doorkomst op de plek waar ik stond, was en bleef hij zelfs volledig dicht. Het opengaan tijdens de eerste doorkomst was ongelijk (wat op zich niet zo'n probleem was) maar gebeurde vooral met zichtbare moeite, en dat was wel een probleem want dat leidt de aandacht af en haalt de suggestie helemaal weg. Het vooraanzicht van de vis als hij volledig volgezogen was, was overigens fantastisch goed. Verder vond ik de nogal overdadige constructie een tikkeltje storend. Er lag wel erg veel op het onderstel (aggregaten, boxen). Ik begrijp dat het nodig is, maar het leidde toch wel wat af.

Samenvattend: een buitengewoon origineel ontwerp, een echte corsowagen anno nu. Maar techniek en beweging zijn lastig, en als het allemaal net niet lekker loopt gaat er wat van de magie verloren.

Dhr. R. Pierik
Een kogelvis die zich groter maakt. In het middengedeelte van het dier worden rechthoekige platen van binnen naar buiten bewogen en visa versa. Een verrassende vorm van beweging, waarbij het natuurlijke aspect achterwege is gelaten. Deze keuze is goed doorgevoerd en wordt onderstreept door de muziek en vlakverdeling.
De 'fugu' is opgebouwd uit allemaal kleine rechthoekige strak vormgegeven kleurvlakken. Een slimme zet, aangezien je de naden van de bewegende delen dan minder goed ziet, als de vis in gesloten toestand langs komt rijden. Jammer genoeg zijn er relatief veel dahlia's van de wagen gevallen, waardoor het geheel ondanks de mooi geknipte lijnen, toch rommelig oogde. In de optocht heb ik de kogelvis 2x in 'gesloten' vorm langs zien komen. Let een volgende keer op de tijdscyclus, zodat iedereen het fraaie stukje techniek volledig kan zien.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier
Uitwerking idee

Compositie	zeer goed maar had "afgemaakt" kunnen worden
Kleurenspectrum	goed, op een andere wijze gedaan dan de andere groepen door te werken met kleurvlakjes ontstaat er meer een abstractere vorm, dit past wel bij het geheel.
Materiaalkeuze	goed springt er echt uit door de techniek en de wijze van bloemschikken
Figuranten	geen
Beschrijving corsowagen	techniek fantastisch jammer van het onderstel, dat deze niet meer is betrokken bij het ontwerp

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed, maar door het idee onderhevig aan slijtage, door het steeds 'opblazen' van de vis vallen en regelmatig bloemen af
Weergave onderdelen	goed
Oog voor detail	goed, vooral de technische details, je gaat kijken hoe het technisch allemaal werkt

<u>Algehele indruk</u>

indruk op afstand	zeer spannend, wat gaat er gebeuren
idee	goed, spektakel stuk, er gebeurt veel, roept spanning op
uitbeelding idee	goede abstracte voorstelling
herkenbaarheid	goed, is gelijk duidelijk
mobiliteit wagen	goed

<u>Dhr. L. Verspuij</u>

Origineel idee! Goede keus om vis zichzelf te laten opblazen op het parcours. Er gebeurde daardoor van alles aan de wagen en dat houdt de aandacht van publiek vast. De wagen zou hoger bij mij zijn geëindigd als er voor was gekozen om de "vlakjes" tegelijkertijd naar buiten te duwen. Voor het beeld duurde het nu te lang voordat de vis was opgeblazen, dat gaat ten kosten van de magie.
De strepen van bloemen op de vis gaf de wagen vaart. Ook knap was dat als de vlakken tegen elkaar zaten er geen naden zichtbaar waren, het bleef een hele vis. De vinnen hadden wat forser mogen zijn t.o.v. het lichaam.
Kleurenverloop op de vis was prachtig.

Wagen 6: KLEIN CUBA – OVERWOEKERD

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, mooi boegbeeld en de resten van het schip en het anker.
Kleurenspectrum, mooi verdeeld uitgewerkt, ook goed dat het boegbeeld eruit knalde.
Materiaalkeuze, goed.
Figuranten, n.v.t
Beschrijving corsowagen, het gezicht van het boegbeeld kwam op mij dreigend over maar overwoekerd worden is ook bedreigend.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, goed, details van bladeren gebruik is mooi.
Weergave van de onderdelen, resten van schip en anker goed uitgewerkt.
Oog voor detail, zeesterren en schelpen mooi detail, ook het koraal voorop mooi uitgewerkt.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, eerste indruk is dreigend / kwaad. Moest de beschrijving goed lezen om de wagen te kunnen duiden.
Idee en Uitbeelding idee, idee is goed uitgewerkt.
Herkenbaarheid, verhaal is herkenbaar na lezen van beschrijving.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Het zeewier en koraal in de onderbouw goed uitgewerkt met de beschikbare middelen en ook een wagen die voor zichzelf spreekt en waarbij je geen figuratie nodig hebt. De goed uitgebeelde mosselpuisten hadden op meer plaatsen doorgezet mogen worden waardoor het meer “overwoekerde” uitstraling had gehad. Het had het verschil tussen het schip (al een wrak) en het boegbeeld wat realistischer gemaakt. Een “sprekend” boegbeeld waar kracht uit straalt. Qua wrak had ik misschien een soberder onderkant gekozen en het wrak wat lichter gemaakt om het een diepere uitstraling te geven.

Dhr. M. Hereijgers
Een gezonken schip overwoekerd door decennia zeeleven. ‘Overwoekerd’ is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een negende plaats. De titel laat niks te raden over. Toch is er iets mis gegaan tussen de conceptformulering en het beeld. Hoe kan het anders dat zo’n helder uitgangsbeeld zich niet vertaald in een beeld dat hiervan iets terug laat zien.
Slechts een paar kleine schelpenpartijen verwijzen naar iets dat overwoekering zou moeten zijn. Het tegendeel lijkt echter zelfs waar voor het boegbeeld. In plaats van te zijn vergaan en opgenomen te zijn in zijn onderzeese omgeving, straalt deze door zijn felle (gele) inkleuring. Het voelt in niets onderdeel van de zee of het zelfs maar het schip.
Ook de anatomie en expressie van het boegbeeld laten te wensen over. Positie van armen zijn zelfs voor een boegbeeld onnatuurlijk en ook het hoofd bezit geen aantrekkingskracht. Wat de blikvanger van de wagen had moeten zijn, vervalt in een opeenhoping van mindere punten die uitstralen over het gehele beeld.
Beschouwend blijkt de rest van de wagen aardiger te zijn. Nog steeds niet overwoekerd, maar daar beantwoordt de donkere inkleuring in ieder geval wel meer aan de verwachting. Ook in de vormgeving zijn hier een aantal subtiele zaken te ontdekken, zoals bijvoorbeeld de zeedieren die onderdeel van het scheepswrak zijn. Met name de (is het een) garnaal is een erg fijn detail! Ook de staart is dan ineens weer niet verkeerd.

Maar het blijft toch een op zichzelfstaande vorm tussen wat kleine zeeplanten en koraal. Is het een gebrek aan durf geweest om deze zaken niet tot in het extreme met elkaar te vermengen? Daarmee was de wagen namelijk vele malen sterker geweest.

Dhr. P. Bastiaansen

Een wagen over een schip dat vergaan is en langzaamaan door het koraal overwoekerd raakt, waarbij een belangrijke rol is weggelegd voor het boegbeeld dat zijn trots probeert te behouden.
Het is een idee dat kan leiden tot een corsowagen vol sfeer, die de toeschouwer meeneemt in mijmeringen over jeugd en ouderdom, over aftakeling en verval. De uitvoering laat echter te veel steken vallen om dit voor elkaar te krijgen.
Wat goed werkt is de compositie waarbij je vanaf opzij tegen de onderkant van het dek aankijkt. Dat maakt het beeld imposant en de positie van de kijker dientengevolge nietig. Ook de muziek is sfeervol en versterkt het beeld. Bij mij riep de muziek de associatie op van wuivend koraal, met een mysterieuze ondertoon, precies goed.
Het boegbeeld, dat trots en tegelijkertijd wanhoop wegens een verloren strijd moet uitstralen, doet dat echter niet. Het is allereerst geen boegbeeld, de eerste indruk is gewoon die van een mensfiguur, zodat je even langer moet kijken naar hoe de wagen precies in elkaar zit. Dan is de eerste slag al verloren. De gezichtsuitdrukking mist bovendien de wanhoop, wordt zelfs een beetje grappig wat funest is voor het eindresultaat. De vormgeving van het lijf, en vooral de plaatsing van de schouders, gaat de mist in. En vervolgens mis ik de overwoekering zelf. Het schip is weliswaar een wrak maar het koraal heeft er bepaald nog geen bezit van genomen.
Te veel mankementen in de uitvoering voorkomen dat de toeschouwer wordt meegenomen in de sfeer.

Dhr. R. Pierik

Na het lezen van de tekst in het programmaboekje krijg je een bepaald verwachtingspatroon bij een creatie. De corsowagen komt de hoek om en je ziet zoals min of meer beloofd een groot boegbeeld. Akkoord, maar waar is dan de overwoekering? Na goed kijken is er inderdaad aanslag te ontdekken, maar durf dit te overdrijven, zeker gezien de gekozen titel.
De kleurkeuze van het koraal, de bodem en het schip is prima en passen bij een onderwater tafereel. Het geel in het boegbeeld steekt daarentegen af en is te warm van kleur voor op een diepe zeebodem.
De anatomie van het boegbeeld laat te wensen over en hier is nog de nodige winst te behalen. De vormgeving van de staart is verder wel verfijnd. Al met al een prima idee, maar de uitvoering kan beter.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	goed
	verhoudingen iets minder goed
	niet alzijdig
Kleurenspectrum	goed
	goede overgangen tussen de kleuren, daar waar het hard moet zijn hard en soepel waar het zacht moet zijn.
Materiaalkeuze	goed, bijpassende "bij materialen" echte zeeschatten
Figuranten	geen figuranten
Beschrijving corsowagen	nette wagen

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed weinig loslaten de bloemen
Weergave onderdelen	goede weergave, het is een zee tafereel
Oog voor detail	goede overgangen tussen de verschillende onderdelen, details op elkaar afgestemd Ook details met bloemen getekend, mooi

<u>Algehele indruk</u>

indruk op afstand	geweldig, imponerend net als stark wark
idee	goed maar je moet de tekst erbij lezen Je hebt de omschrijving in het programma boekje nodig om het thema er uit te halen.
uitbeelding idee	vergankelijkheid goed te zien overwoekering minder. Neptunes mooi verbeeld
herkenbaarheid	goed, alleen heb je de omschrijving nodig. Voor het aha gevoel
mobiliteit wagen	goed

<u>Dhr. L. Verspuij</u>

Titel en beeld waren één. Is wel een beetje braaf thema, niet echt origineel meer. Boegbeeld op schip was mooi. Aftakeling van schip ook, mooi opengewerkt.

Wagen 7: NAMELESS – ZWARTE DOOD

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, prachtige compositie, evenwichtig, vooraanzicht: dood dreigend weergegeven.
Kleurenspectrum, zeer evenwichtig!
Materiaalkeuze, zeer goed.
Figuranten, schitterend, aan alle details is gedacht; de ellende is goed uitgebeeld.
Beschrijving corsowagen, imposant.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, afwerking prima!
Weergave van de onderdelen, het verbrande hout bovenin mooi bedacht en kon nog bewegen ook!
Oog voor detail, aan alles is gedacht.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, er komt wat aan……! Origineel uitgewerkt geheel.
Idee en Uitbeelding idee, wat kan ik opschrijven zie de cijfers!!!
Herkenbaarheid, zéér.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Mooi gebruik van de beschikbare kleuren op de wagen, sprekende kop van de dood met grote zwarte ogen met een combinatie van een volkstafereel. Een compleet verhaal wat verteld wordt op 1 wagen. De mooi "zwart verbrandt" ogende houten beweegbare panelen zorgden voor een goede aanvulling. Het ontbreken van de onderzijde van de wielen vond ik jammer als je een tafereel maakt op een beweegbare kruiwagen. Hele wielen op de kruiwagen hadden het dynamischer gemaakt.

Dhr. M. Hereijgers
Een aangrijpend beeld van de kilheid en leed van de pest. 'Zwarte Dood' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op de eerste plaats. 'Zwarte Dood' was de enige wagen die echt kippenvel bezorgde. Punt. Daarmee is de rest van de onderbouwing eigenlijk overbodig.
De wagen blinkt uit in sfeer, het vooraanzicht met de Zwarte Dood figuur is werkelijk adembenemend, zó luguber! De strakke vormgeving van het lege hoofd, met zijn uitgeholde gelaat is zo indringend! Met een laconiek uitgestrekte arm grijpt hij de stad beet, alsof ook deze er net als zijn inwoners aan moet geloven. De vleugels van het schitterende, zwartgeblakerde houten raamwerk vallen als een sluier over de stad heen.
IJzingwekkend waren de drie figuranten die de personificatie van de Zwarte Dood waren. Als kille seriemoordenaars bewegen zij zich stoïcijns, maar vastberaden, tussen de overige personen en publiek. Op zoek naar het volgende slachtoffer. De daarop volgende kreet van een vrouwelijke figurante ging werkelijk door merg en been. Knap om in een optocht zo'n sfeer weg te zetten.
In compositie is de wagen subtiel opgebouwd. De Zwarte Dood figuur torent boven de gewelven en de daken van de stad uit. De oranje gewelven beginnen aan de voorzijde van de wagen en lopen – onderbroken door de figuur – opwaarts door richting de achterzijde. De schuin geplaatste kar aan de onderzijde gaat mee in deze beweging, zodat de huizen op intelligente wijze ruimte krijgen.
Het zijn echter de huizen waar wat aan kwaliteit ingeleverd worden. Net niet verfijnd genoeg en iets wat simpel in vormgeving, maar vooral door de witte inkleuring detonerend met de

sfeer van de wagen. Dit doet wat afbreuk aan de wagen. Maar uiteindelijk is de sfeer dermate aangrijpend dat deze tekortkoming nauwelijks een rol speelt.
'Zwarte Dood' is als persoonlijke favoriet aangemerkt in een corso met een zeer brede en sterke top, waar vijf of zes wagens aanspraak maakten om als winnaar te gelden. Geen een wagen was volmaakt in de combinatie tussen idee, uitvoering en emotie, ook 'Zwarte Dood' niet. Maar gecombineerd met heel veel goede punten en het feit dat deze wagen kippenvel bezorgde, gaf de finale doorslag voor een persoonlijke topnotering.

Dhr. P. Bastiaansen
Een ontwerp over de pest, in Middeleeuwse sferen en de gruwelen die deze ziekte met zich meebracht. Dit onderwerp leent zich natuurlijk prima om een corsowagen over te maken. Misschien zelfs een beetje te goed, zodat het gevaar op de loer ligt dat de uitvoering clichématig wordt en het geheel niet meer verrast. In die valkuil trapt Nameless wel enigszins. Goede keuze vond ik om de personificatie van de pest (of is het de dood?) boven de mensen en de huizen uit te laten torenen. Daardoor wordt hij oppermachtig en mensen nietig. Ook het gebruik van hout in het masker en vooral de vleugels werkte goed en droeg bij aan de sfeer. Het geheel verraste echter te weinig door enige clichématige elementen. De figuratie was goed maar voorspelbaar. De boogconstructie heb ik eerder gezien (gejat van jezelf, van de Bokkenrijders in 2010).
Nameless bouwde een goede wagen, dreigend en soms indrukwekkend, maar valt net te veel terug op bekende elementen om echt te overtuigen.

Dhr. R. Pierik
Zwarte Dood is een wagen waarbij de figuratie een meerwaarde is. De angst onder de zieken is voelbaar en je hebt medeleven met de mensen die bidden voor betere tijden. Zij zijn degenen die ervoor zorgen dat er 'gevoel' wordt overgedragen op het publiek.
De ziekte, toch iets onzichtbaars, wordt op meerdere manieren verbeeld.
Je ziet enerzijds 'pestmeesters' in het dorp lopen en anderzijds valt er een donkere sluier over het dorp, prima gedaan.
Let wel, tijdens de optocht heb je echter slechts beperkt tijd om naar een creatie te kijken. In dit geval is de wagen, het decor van de voorstelling, wel erg druk. Er is in principe (te) veel te zien: een dorp, een platte wagen, een pestmeester, de duisternis, figuratie, etc. Dit alles komt de leesbaarheid niet ten goede.
Jammer dat de 'pestmeester' op de wagen zelf niet bewoog. Een ieder aankijkend om de suggestie te wekken dat niemand aan hem ontkomt. Zijn snavel had overigens iets ranker vormgegeven mogen worden.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier
Uitwerking idee

Compositie	goed
Kleurenspectrum	passend bij het thema
Materiaalkeuze	goede ook de compositie met de bijmaterialen
Figuranten	goed passend bij het beeld
	doen goed mee
	halen het totaal op
Beschrijving corsowagen	imposant

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed weinig bloemen die loslaten
Weergave onderdelen	goede weergave en duidelijk vorm gegeven

Oog voor detail	details goed, ook in de figuratie en overgangen tussen de verschillende onderdelen

Algehele indruk

indruk op afstand	heeft een begin en eind, begint klein eindigt groot
idee	goed uitgewerkt / uitgebeeld
uitbeelding idee	goede uitbeelding, hoofd hadden we anders uitgebeeld, maar dat is een persoonlijke mening.
herkenbaarheid	thema is goed herkenbaar in de wagen en figuratie
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij

Spannend thema. Fantastisch verbeeld door de figuratie. Kar met pest-slachtoffers goed gevonden, maakte indruk. Ook het gebruik van afgebrand hout versterkte de macabere sfeer. Wat mij betreft een goed voorbeeld van het gebruik van alternatieve materialen. De wagen maakte de opgeroepen verwachtingen aan de voorzijde van de wagen echter achter niet waar. De wagen was aan de zijkant teveel gesloten en aan de achterzijde niet meer spannend uitgewerkt. Wel had de wagen tal van prachtige details, bijvoorbeeld de meelzakken en de ratten. Magere Hein was mooi uitgewerkt.

Wagen 8: STARK WARK – PRONKSTUK

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, in één woord geweldig!
Kleurenspectrum, schitterend, mooie kleuren compositie.
Materiaalkeuze, mooi met zaden gewerkt.
Figuranten, zowel dansgroep als figuranten op de wagen prachtig van kleurstelling: erg creatief.
Beschrijving corsowagen, prachtig geheel: het is af!!!

Afwerking:
Aanbrengen materialen, met zorg.
Weergave van de onderdelen, papagaaien, anatomisch zéér fraai.
Oog voor detail, veel is er te zien, ogen moet je overal hebben

Algehele indruk:
Indruk op afstand, dit is een pronkstuk!!! Meer superlatieven heb ik niet.
Idee en Uitbeelding idee, kijk naar mijn becijfering, wat kan ik daar verder over opschrijven.
Herkenbaarheid, zéér.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Op enkele tienden punten voor mij een hele goede tweede en prachtig pronkstuk. Een imposante verschijning met een goede afstemming van de kleuren. De details ondanks de omvang van de wagen perfect afgewerkt. De mix van verschillende kleuren geel geeft een “gouden” glans aan de wagen. Door de omvang en verschijning vallen op een wagen als deze de zichtbare delen van de constructie niet of nauwelijks op. De veren van de papagaaien verdienen een compliment. Door een iets mindere waardering door mij bij het beoordelen van het idee een tweede plaats hetgeen een persoonlijke mening is. Ik zou ook geen verbeterpunten aan kunnen geven.

Dhr. M. Hereijgers
Sierlijke lijnen in combinatie met sierlijke vogels maakt ‘Pronkstuk’. ‘Pronkstuk’ is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een vierde plaats. Weer een onvervalste Stark Wark wagen. De wagen is rijk gedetailleerd, groots, gehuld in goede vormgeving en verzorgde inkleuring. De sierlijke lijnen zorgen voor een evenwichtige compositie, waarbinnen de papagaaien zich bevinden.
Het schommelen van de papegaaien versterkt de sfeer en sierlijkheid. De lijnen zijn strak vormgegeven, maar voelen soms net iets te zwaar, om echt elegant te zijn. Ook het geringe kleurverschil tussen de papegaaien en de lijnen brengt alles teveel samen.
De papegaaien in zichzelf zijn werkelijk fantastisch gemaakt! Ondanks hun geringe grootte kloppen de expressies, is het verendek verfijnd en vertonen ze een fraai detailniveau, denkend aan de snavels en poten. Paars als accent in het geel\oranje verendek is een mooie subtiele toevoeging.
Groot pijnpunt bij de wagen is echter de toevoeging van de figuratie. Als er nu een beeld is dat figuratie absoluut niet nodig heeft, is het ‘Pronkstuk’ wel. Het is niet eens zo dat de danseressen niets toevoegen. Het is erg om te zeggen, maar het begint bijna te irriteren als ze de beleving van het mooie beeld afzwakken.
Het ontwerp is qua ideevoering niet zo verheffend. Het blijft steeds aan de veilige kant, iets wat zwaarder begint te wegen in een corso waar andere groepen meer conceptuele durf laten zien en daarbij verder gaan in het neerzetten van een beleving. De wagen is bijna letterlijk als een vogelkooi met een papegaai erin, zoals deze in de hoek van een huiskamer staat.

Ontegenzeggelijk heel mooi om naar te kijken, maar uiteindelijk zijn er andere zaken die de aandacht in de huiskamer trekken. Zeker als de papagaai wat stilletjes blijkt te zijn.

Dhr. P. Bastiaansen

Mijn jurybesprekingen van Stark Wark door de jaren heen lijden, vrees ik, aan hetzelfde euvel als de wagens van Stark Wark: ze vallen in herhaling.
Buiten dat is alles goed aan de wagens van Stark Wark. Het is pure eye candy, het is barok, het is gebouwd met verschrikkelijk veel vakmanschap. De vleugels van de vogels bijvoorbeeld vielen me in het bijzonder op, prachtig vormgegeven, en dan niet één vleugelpaar maar allemaal. De totale compositie is prachtig: de vogels zijn geplaatst in een hoofdconstructie waarin je letterlijk de krullen van de barok als bouwkunst herkent. Het levert een esthetische en symmetrische opbouw op, een lust voor het oog. Tegelijk is de hoofdconstructie voldoende open om de vogels goed tot hun recht te laten komen, en dat is een knap staaltje. De inkleuring is eveneens fantastisch. Het goud spat eraf, het is kleurrijk zonder dat het een ratjetoe wordt. Idem voor de aankleding en choreografie van de figuratie. En ga zo maar door. En toch, om het wat cru te zeggen: we hebben het nou wel gezien. Het raakt me niet echt meer omdat het niet verrassend meer is. Ik mis sterk het zoeken naar nieuwe wegen, andere manieren om het begrip ‘corsowagen’ in te vullen. Ik waardeer het vakmanschap, maar ik mis de kunst.

Dhr. R. Pierik

Wat direct opvalt aan deze wagen zijn de prachtige sierlijke lijnen. De goudgele draaiingen in combinatie met rode kleurvlakken voorzien van strak wit knipwerk. Samen vormt dit een fraai decor waarop de papegaaien zich vertoeven.
Er is in het ontwerp voor een beperkt aantal kleuren gekozen, hetgeen zorgt voor rust en een mooie eenheid in de wagen.
De ara’s zitten op verschillende hoogteniveaus, hetgeen ervoor zorgt dat er overal iets te zien is. De vogels zijn goed van vorm. Met name degene boven in de kooi springt hierbij in het oog. De verdrukking wordt hier namelijk goed zichtbaar, dankzij de positionering van de vleugels. De karakteristieke harde snavels zijn een geweldig detail.
De meerwaarde van de figuratie heb ik helaas niet kunnen ontdekken, deze leidt eerder af en had wellicht beter achterwege gelaten kunnen worden. De muzikale noten zorgen daarentegen wel voor een passende sfeer.

Al met al een imposant pronkstuk!

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	goed alzijdig spannend maar door de veelheid wordt het toch vlak
Kleurenspectrum	goed, alhoewel de papegaaien kleurrijker, bonter hadden gemogen
Materiaalkeuze	goed, alhoewel de papegaaien kleurrijker, bonter hadden gemogen
Figuranten	combinatie met wagen niet geheel duidelijk
Beschrijving corsowagen	Grote en hoge wagen imponerend, vooral in de smalle straten

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed jammer dat er ""veel" constructie in het zicht is. Deze had iets beter

	geïntegreerd kunnen worden.
Weergave onderdelen	duidelijke weergave van de verschillende onderdelen
Oog voor detail	goed
	mooie lijnen en tekening met bloemen gedaan

<u>Algehele indruk</u>

indruk op afstand	goed, imponerend door de hoogte in combinatie met de smalle straten
idee	goed alhoewel de figuranten niet geheel duidelijk waren
uitbeelding idee	minder divers, veel van hetzelfde. De papegaaien hadden bonter gekund
herkenbaarheid	goed
	maar verhaal suggereert meer diversiteit in de vogels
mobiliteit wagen	goed

<u>Dhr. L. Verspuij</u>

Een overweldigende wagen, met mooi vrij hangende elementen (kooien). Papegaaien waren bijzonder sterk uitgewerkt, zowel in detail (opengesperde vleugels) als in kleur.
De kooi was mooi vormgegeven met rondingen. Door het rijden bewogen de kooien vervaarlijk, gaf nog extra spanning aan deze wagen.
Toch was er een maar aan de wagen... voor mij had de figuratie geen toegevoegde waarde t.o.v. het ontwerp. De figuratie was wel sterk, maar ging toch de competitie aan met de papegaaien gemaakt van bloemen. Het was voor mij "too much".

Wagen 9: RATAPLAN – SONS DE LA MER

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, mooie verfijnde compositie.
Kleurenspectrum, goed doordachte kleurstelling.
Materiaalkeuze, goed met zorg alles gedaan.
Figuranten, mooie vissermannetjes, mooi door zijn eenvoud.
Beschrijving corsowagen, mooie stijlvolle wagen.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, met zorg gedaan, knoppen van violen van hout is fraai.
Weergave van de onderdelen, in het ontwerp mooi de golven, de "vioolboten" en zeilen uitgewerkt.
Oog voor detail, metalen letters en notenbalken prachtig uitgewerkt.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, wekte al indruk op afstand, zeilen met notenbalken zijn fraai.
Idee en Uitbeelding idee, origineel idee om klank, muziek en water op deze wijze te verbinden.
Herkenbaarheid, zéér.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
In de overall rangschikking naar mijn idee ietwat ondergewaardeerd want het is gewoon een fantastische wagen. Een sfeervol geheel, teder en gewoon een mooi plaatje. Klassiek tafereel en strak afgewerkt, open constructies als fokzeilen hetgeen een "luchtig" geheel geeft met de details in de grootzeilen. Violen realistisch weergegeven als zeilboten op een golvende zee, keurig!! Ook het uitwerken van de zeilen twee verschillende taferelen (notenbalken en figuren) geeft aan dat er aandacht aan is besteed. Zo weinig verbeterpunten om aan te geven vanuit mijn perspectief.

Dhr. M. Hereijgers
Klanken van de zee vertaald in zeewaardige violen. 'Sons de la Mer' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op de achtste plaats. Vanaf deze notering krijgen de sterke en goede punten van een wagen meer en meer de overhand op de eventuele onvolkomenheden.
'Sons de la Mer' is een wagen die opvalt door zijn ingetogenheid en lieflijkheid. Een fijne, subtiele wagen, haast poëtisch van opzet, die erg inspeelt op de emotie. Een wagen waar qua verschijningsvorm eigenlijk niets mis mee is. De figuranten die de 3 scheepsjongens uitbeelden beantwoorden in aankleding en gevoel precies bij de sfeer van de wagen.
De vormgeving van de violen is behoorlijk. De zeilen zijn erg fraai gemaakt – met zeer strakke muzieknoten - en spelen subtiel met open en dichte vlakken. Goede vondst van de noten binnen een zwart frame, dit werkt enorm goed samen met de muzieknoten op de dichte vlakken. Ze geven een mooie extra laag aan de wagen en creëren volume, maar blijven toch transparant. Dezelfde verfijning zit ook in de silhouetten op de zeilen, waar een spel van verschillende soorten zwarte dahlia's gemaakt is, complimenten!
De golven van de zee zijn degelijk gemaakt, maar hadden wat dynamischer en daardoor interessanter gekund. Dit vertaald zich ook terug in de compositie van violen die op deze golven liggen. Deze liggen in vrij vlak ten opzichte van de schuine lijn en vertonen daarmee ook weinig spanning.

Waarom deze wagen uiteindelijk niet hoger in de uitslag komt, heeft met name te maken met de geringe impact die teweeg wordt gebracht. Van lieflijke thema's is het begrijpelijk dat deze subtiel en ingetogen blijven. Maar op een of andere manier blijft het beeld hangen in mooi en zorgvuldig gedaan. Het maakt helaas geen dusdanige emoties los, die echt aangrijpend zijn. Daardoor blijft een flinke sprong in de uitslag uit.

Dhr. P. Bastiaansen

Hele ingetogen, subtiele wagen van Rataplan, Sons de la mer. Drie violen in de rol van boten varen over de golven en produceren de klanken van de zee.
Het ontwerp is esthetisch (zowel wat betreft oog als oor), netjes uitgevoerd, gebalanceerd in de kleur, die eenvoudig maar doeltreffend is. Vooral prachtig zijn de teksten en muzieknoten in uitgesneden ijzer, een lust voor het oog.
En toch weet de wagen niet lang te boeien. Daarvoor is het allemaal net niet spannend en verrassend genoeg. De violen als boten zijn weliswaar een leuke vondst en het is nog goed gedaan ook, maar het levert een compositie op die wat lomp en saai is. De compositie is simpel oplopend en de violen willen maar geen geloofwaardige boten worden, omdat ze te veel op het water liggen. De golven zijn een beetje rare krullen (hoewel zoals gezegd wel goed en doeltreffend ingekleurd).
Kortom: een goede, ingetogen wagen die echter niet lang beklijft omdat het allemaal wat tam is.

Dhr. R. Pierik

Klanken van de zee. Een kleine mooi afgewerkte wagen. Een drietal violen voorzien van zeil, roer en anker glijden soepel door het water. Alle bemande bootjes zijn duidelijk in één oogopslag te zien, dankzij de opbouw van laag naar hoog.
De bloemen en alternatieve materialen zijn met veel zorg en aandacht bevestigd.
De keuze om het ene zeil transparant te laten met muzieknoten en het andere dicht te maken en voorzien van knipwerk pakt goed uit. Een wagen waar op zich weinig op aan te merken is, behalve dat er te veel op 'save' is gespeeld, waardoor de nodige spanning ontbreekt.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	goed zee wat grof weer gegeven alzijdigheid had beter gekund door een van de schepen naar de andere zijde te laten varen
Kleurenspectrum	goed
Materiaalkeuze	relatief veel staal "bij materialen"
Figuranten	figuranten op de wagen passend bij het onderwerp
Beschrijving corsowagen	

Afwerking

Aanbrengen materialen	goede afwerking
Weergave onderdelen	water had duidelijk gemogen, beetje grof
Oog voor detail	prima, materiaal staal wat prominent aanwezig in de mast en zeilen

Algehele indruk

indruk op afstand	goed, komt echt op je af en verlaat je weer. Je kan het gevoel krijgen dat het geheel echt langs vaart.

idee	leuk, goed om de violen als schepen uit te beelden en de zeilen als blad muziek
uitbeelding idee	goede uitbeelding van het idee. Goede compositie
herkenbaarheid	goed herkenbaar
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij

Hele rustige, ingetogen wagen. Stijlvol. Mooie details: noten in zeilen, tableau op achterkant zeilen. Mooie omhooglopende compositie. Figuratie was simpel en doeltreffend. Het geheel deed wel wat braaf aan. Waren rustige golfjes. Een veilig ontwerp.

Wagen 10: VENOMENAAL – MOAI

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, schitterende compositie!
Kleurenspectrum, prachtig warm van kleur.
Materiaalkeuze, prachtig met alle houten details.
Figuranten, fraai grime werk, zeer veel zorg aan besteed op wagen, de toeristen en kar vooraf gaande maakte het geheel heel duidelijk.
Beschrijving corsowagen, prachtig geheel.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, zorg aan besteed.
Weergave van de onderdelen, trommel geluiden mooi!
Oog voor detail, mooie trommels, alle houten details waren hier functioneel.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, imposant, wekt verwachtingen.
Idee en Uitbeelding idee, wat hier duidelijk werd getoond is "de gekte" van de toeristen industrie, idee is zeer creatief uitgewerkt.
Herkenbaarheid, zéér.
Mobiliteit wagen, op de rotonde was het al moeilijk **……..**

Dhr. M. Lensen
Goed opgebouwde wagen waarbij je ziet dat je iets heel moois kan maken vanuit een "volle" basis constructie. Sprekende paasbeelden die qua omvang ruimte geven om een en ander goed en eenvoudig strak af te werken. De bewegingen in de beelden gaven een dynamisch beeld tezamen met de sprekende koppen. Doe je dit niet bij zo'n constructie dan kan hij al gauw "lomp" overkomen. Qua kleuren goed op elkaar afgestemd. Gebruik van hout in de onderste constructie was niet storend en was een passende toevoeging die zorgde voor een compleet geheel.

Dhr. M. Hereijgers
Een theatrale wagen waar niet de figuratie, maar de wagen als geheel ingezet wordt. 'Moai' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een tweede plaats.
'Moai' valt met name op door het warme en sterke kleurgebruik van de beelden. De wijze van inkleuring – met de zachte, stipsgewijze overgangen tussen de verschillende kleuren – geeft de beelden werkelijk een textuur die aan steen doet denken. Samen met de ondergrond, waarin hout op een fraaie wijze verwerkt is, scheppen zij de juiste sfeer voor de wagen. De beelden zijn fraai vormgegeven en bezitten overtuigende details. Figuranten die eigentijdse toeristen wegzetten maken het beeld af. Maar er blijkt meer te zijn…
Hoewel de opbouw van de wagen (met de aansturende figuranten onder grondniveau) de echte verrassing beperkt, komen de beelden toch uit onverwachte hoek tot leven. Ogen gaan open, beelden gaan bewegen en een indringende lach beëindigd de opstanding van de beelden. Dit alles aangestuurd door de ondergrondse, inheemse stam.
Het spel is aangenaam om te zien, maar overtuigt toch niet volledig. Of het te maken heeft met de problemen die deze groep tijdens de optocht heeft ervaren is onbekend, maar feit is wel dat de presentatie niet geheel af voelde. De beelden bewegen indrukwekkend, maar de bewegingen lijken niet geheel op elkaar afgestemd. Daardoor oogt het totaal wat onsamenhangend. Hoewel het een bewuste keuze is geweest, voelt de finale lach wat

geforceerd. Je verwacht het niet maar of het de juiste climax van de presentatie is, valt te betwijfelen.
Tevens is het noodzaak om duidelijk op een tijdspanne van 2 tot 2 en halve minuut te focussen in de presentatie. In deze tijdsspanne wordt de wagen door het publiek ervaren, voordat de volgende zich aandient. Dus hierin zou een volledig afgeronde beleving te zien moeten zijn.
Resumerend is grote bewondering op zijn plaats voor het scheppen van een frisse beleving in de straten van Vollenhove. Dit gecombineerd met een goede inkleuring, sterke vormgeving en eigentijdse figuratie. Een net iets geliktere presentatie had de twijfels om als persoonlijk favoriet te gelden weg kunnen nemen.

Dhr. P. Bastiaansen
Ik ben fan van Venomenaal door de volstrekte originaliteit. De frisheid van de ideeën, de ontwerpen die altijd een statement zijn. Het is als zeggen: “Zó kan het ook.” Het lukt de groep vrijwel elk jaar, en 2014 is geen uitzondering. Ook dit jaar is er een Idee met een hoofdletter.

Want wát een idee. De beelden van Paaseiland zijn vast al vaker in de hoofden van ontwerpers opgekomen. Het zijn aansprekende vormen, bekend over de hele wereld en omgeven met een mysterie, en als zodanig een uitstekende, zij het wat voor de hand liggende keus voor een corsowagen. Maar de draai die Venomenaal er aan geeft, maakt het idee in één klap tien keer zo interessant: het massatoerisme en de commercie schaden de oorspronkelijke cultuur. Plotseling heeft het een zeer eigentijdse draai, het is actueel, het geeft stof tot nadenken en er zit een dramatische lading in. Dit idee is veel meer dan zomaar een grappig trucje. Als klap op de vuurpijl komen de beelden zelf in opstand tegen het massatoerisme, wat een bijzonder verrassend en grappig effect geeft.

De uitwerking is uitstekend, maar er zijn een aantal zwakke punten die er voor zorgen dat dit uiteindelijk toch niet helemaal de topper is die ik er in eerste instantie in zag.

De vormgeving en inkleuring van de beelden is uitstekend: herkenbaar en karakteristiek, zeer origineel ingekleurd, prima. De uitbeelding van het massatoerisme overtuigt ook. Er is veel aandacht voor details, alle karretjes met prullaria en de figuratie erbij brengen het verhaal zonder enige moeite over.

Het minpunt vond ik uiteindelijk toch dat de show van de beelden die in opstand kwamen, wat te lang duurde en geen duidelijke climax had. Dit is theater, en hier let de timing zeer nauw. Doordat het allemaal net iets te lang duurde, kwam het verrassingseffect onvoldoende uit de verf. En omdat een echte climax ontbrak, bleef je als kijker met een gevoel achter van ‘is dit het nou, of komt er nog iets?’ Deze details maken dat het oorspronkelijke enthousiasme over dit geweldige idee toch iets getemperd werd.

Dhr. R. Pierik
‘Moai’ zijn bekende stenen beelden die zich bevinden op Paaseiland. Voor het lezen van de tekst was ik bang voor een letterlijke kopie. Gelukkig heeft de groep Venomenaal iets met het onderwerp gedaan, door er een verrassend verhaal omheen te bedenken.
De creatie wordt voorafgegaan door marktkooplieden die de lokale souvenirs proberen te slijten aan de toeristen. De consequent ingekleurde ‘Moai’ hebben een duistere levenloze blik, totdat de beelden hun ogen open doen en gaan bewegen. Ze komen tot leven en jagen de toeristen de stuipen op lijf. Naarmate de wagen passeert wordt ook duidelijk wie er achter de beweging zitten, de ‘Rapa Nui’.
Een redelijk complex verhaal welke toch volledig duidelijk op de weg is gezet, klasse!
Jammer genoeg heeft de wagen het parcours tijdelijk moeten verlaten en hebben ze zichzelf tijdens het middagcorso slechts eenmaal aan het publiek kunnen presenteren. Ik hoop dat de groep hier van leert en volgend jaar zorgt voor een betere mobiliteit. Wel een compliment voor

de figuratie, want zij zaten goed in hun rol en bleven zelfs toen ze het corso verlieten gefocust. Zij maakten het verhaal geloofwaardig.
De kleurkeuzes en aangebrachte natuurlijke materialen kloppen en zorgen voor de juiste sfeer.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	goed echt een begin en eind, goede overgang van toerisme naar inheemse bevolking en de spanningen die dat met zich meebrengt.
Kleurenspectrum	vlak maar wel spannend
Materiaalkeuze	goed, ook de bijmaterialen zoveel mogelijk natuurlijke materialen ingezet
Figuranten	goed doen goed mee met het onderwerp
Beschrijving corsowagen	

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed, weinig bloemverlies
Weergave onderdelen	goed mooi de constructie opgenomen in de compositie
Oog voor detail	achterkant verrassend compleet verhaal

Algehele indruk

indruk op afstand	goed ook aan het voorbij gaan
idee	goed, mooi verbeeld
uitbeelding idee	goed
herkenbaarheid	goed
mobiliteit wagen	jammer van het uitvallen!!!!

Dhr. L. Verspuij

Een wagen waarop van alles gebeurde! De bewegende stenen deden het uitstekend! Mooi ingetekend, met achterop een mooi motief. De stenen hadden karakter! Goede overgang tussen de voorkant (stenen) en achterkant (figuratie). Sterke wagen.

Wagen 11: TWEE NIJENHUIZEN – IN BALANS

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, prachtige compositie: het was in balans, creatief onderwerp!
Kleurenspectrum, zeer juist gekozen, goede verdeling tussen licht en donkere kleuren.
Materiaalkeuze, bloemen en bamboe vind ik een prachtige combinatie.
Figuranten, - was ook niet nodig -
Beschrijving corsowagen, creatief ontwerp was bij zijaanzicht schitterend!

Afwerking:
Aanbrengen materialen, bamboe staven, hele mooie vondst!
Weergave van de onderdelen, munten waren hier fraai detail, haardracht van de vrouw prachtig!
Oog voor detail, details zaten hier in de kleur schakering.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, daar komt "massa" en dat moest hier ook bij, compacte wagen.
Idee en Uitbeelding idee, de eenvoud van het idee is hier zo prachtig uitgewerkt.
Herkenbaarheid, zéér.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Een hele mooie uitwerking van een wagen waardoor je door het ontwerp van niet voor de hand liggende combinaties gebruik kan maken (geel/zwart/wit/paars) hetgeen goed is uitgekomen. Constructie technisch de complimenten want het moest wel in balans zijn. De kruiken waren goed uitgewerkt maar verdienden meer aandacht voor de toeschouwers. De kleur van de jurk geeft een fris contrast met het donkere gezicht en geeft een Afrikaanse sfeer, verschillende kleuren paars in het gezicht zijn goed aangebracht en uitgevoerd. Complimenten voor de kraag van de jurk, elementen als deze zorgen voor een verbetering van de wagen. Sprekende ogen en wimpers keurig gemaakt en komen sprekend over.

Dhr. M. Hereijgers
Een Afrikaanse dame met haar bagage balancerend boven haar hoofd. 'In Balans' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op de vijfde plaats. Als totaalbeeld is deze wagen ontzettend helder. Het concept is geduid op het balanceren van de last boven de vrouw. In compositie vertaald dit zich terug in een logische smalle basis en een brede bovenbouw. Met name de bamboe opbouw met de diverse potten zorgde voor een krachtig 'plafond'.
Het beeld gaat wat mank omdat de zwaarte en het balanceren net niet genoeg overkomen. De bagage ligt net iets te comfortabel (lees: horizontaal), waardoor de spanning tussen bagage en de arbeid die de vrouw zou moeten leveren om het geheel in balans te houden verdwijnt. Als de moeite en de inspanning van de vrouw beter invoelbaar zou zijn, zou het beeld veel interessanter zijn geweest.
De uitvoering van de verschillende vormen is wel erg sterk. De vrouw is goed gemaakt en de anatomie is in orde. Enkel de ogen in het gezicht lijken wat ver uit elkaar te staan. Wat vooral opvalt zijn de kledij en de hoofddoek, die werkelijk fantastisch zijn vormgegeven. Ook de verfijning in bloemen, om onderscheid in verschillende soorten textiel te maken, pakken zeer goed uit.
In detaillering blinkt de wagen uit. Het oranje touw in de kraag vormt een fraaie afwerking op de toch al sterke kraag. Verder is de vrouw rijkelijk versierd met juwelen: oorbellen, armbanden en ketting. Alles met zoveel zorg en gevoel voor detail gemaakt!

Ook in kleurgebruik is de wagen helder en sterk van opzet. De zalmkleur aan de binnenzijde van de hand laten gevoel voor verfijning en realisme zien. Maar uiteindelijk sluit het hier ook. Het beeld verheft zich nooit, zodat een absolute topper zou ontstaan.

Dhr. P. Bastiaansen

Ik moet eerlijk zeggen dat de eerste indruk van In Balans niet zo geweldig was. Eerste gedachte: “Waarom zou je dit willen bouwen?” Ik miste vooral het idee erachter. Maar gaandeweg heeft de kwaliteit van de uitvoering me stap voor stap weten te overtuigen. En aan het eind moet ik toegeven dat dit gewoon een hele goede wagen was.
Het idee zegt me dus niet zoveel. Het is een beeld. Het is een negervrouw die een last van potten op haar hoofd heeft en die in balans houdt. Het is een letterlijke uitbeelding die overigens wel een kolossaal grote compositie oplevert met heel veel massa bovenin.
Maar dan. Het viel me op dat ze met een klein gebaar de toch forse last op haar hoofd in balans houdt. Haar hand raakt de draagbaar maar net, je voelt je er zelfs enigszins ongemakkelijk bij, lukt dat wel? Dan realiseer je je dat dit precies het onderwerp van de wagen is. Erg knap!
Dan de uitvoering van de kleding: ook erg knap. De doeken, de kleding, de knoop in haar sjaal, het kant, het is knap vormgegeven en knap ingekleurd. Vooral de vormgeving van de knoop was zeer overtuigend! Ook de anatomie is goed gedaan, het was echt een negerkop. Alleen de ogen waren niet goed, die stonden te ver uit elkaar.
Het uiteindelijke gevoel is dat het idee weliswaar niet sterk is, maar wel precies goed uitgebeeld en door de kwaliteit van de uitvoering valt er veel te genieten.

Dhr. R. Pierik

Een prachtige Afrikaanse dame die haar waren op het hoofd vervoert.
De opbouw van de wagen valt gelijk op en zorgt voor een fraai totaalbeeld, desondanks mis ik een stukje spanning en is de creatie wellicht net iets te veel in balans.
De dame is met oog voor detail vormgegeven. Aan alles is gedacht, de sleutelbenen, nekspieren, haarlokken, etc. en deze vormen worden ook met kleurtinten subtiel ondersteunt.
De jurk en het hoofddoek zijn tevens van hoge kwaliteit.
De sierraden zijn mede dankzij de materiaalkeuze realistisch en versterken de herkomst van de mevrouw. Het oranje touw op de kopse kant van de roezels is minder geslaagd en oogt rommelig.
In de optocht wordt de wagen ondersteunt door prachtig opzwepend gezang.
Ondanks alle positieve punten merk ik dat de wagen bij meerdere rondgangen mijn aandacht dreigt te verliezen.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier

Uitwerking idee

Compositie	goed, zeker in combinatie met het idee. Idee is gelijk duidelijk
Kleurenspectrum	goed, goede kleurkeuzes gemaakt er diepte en tekening ontstaat.
Materiaalkeuze	goed, passende bijmaterialen gekozen, zoals het bamboe
Figuranten	geen figuranten, ook niet echt nodig.
Beschrijving corsowagen	totaalbeeld erg mooi en in verhouding / balans

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed, weinig kunstgrepen gedaan om materialen aan te brengen alles zit er strak en netjes in

Weergave onderdelen	goed, geen opmerkingen is duidelijk
Oog voor detail	zeer goed de plooien in de kleding en de spieren in de schouder zijn erg mooi weergegeven

Algehele indruk

indruk op afstand	Het geheel komt later pas goed in zicht, dus iets minder
idee	goed en duidelijk uitgebeeld
uitbeelding idee	goed, er komt echt een Afrikaanse vrouw op je af lopen
herkenbaarheid	super goed gemaakt, maar misschien iets minder spannend
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij

Mooiste element: de wrong van de vrouw. Wauw! Het gezicht sprak je ook echt aan. Knap gedaan, hoge moeilijkheidsgraad. De motieven op de vazen waren simpel, maar ijzersterk. Zo ook de kleur indeling.
De wagen had nog wat aan spanning kunnen winnen als de kruiken niet kaarsrecht tegen elkaar waren vastgebonden, maar meer balancerend (gevuld) op de draagbalken waren bevestigd.
Schitterende intekening bij de handen van de vrouw.

Wagen 12: TIN TIN – VERSCHOLEN

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, compact geheel past bij het ontwerp.
Kleurenspectrum, goed, mooi rustig.
Materiaalkeuze, gezichten van apen en handen hadden ook van bloemen gekund, dit was te makkelijk. Ze kregen daardoor wel een goede uitdrukking.
Figuranten, n.v.t.
Beschrijving corsowagen, massa, maar als apen bij elkaar zitten is het massa dus goed.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, goed, denk volgend jaar wel na over gebruik van papier maché (wel of niet).
Weergave van de onderdelen, zeer verrassend waren de kikkers ook mooi uitgevoerd.
Oog voor detail, detaillering zat hier in de in het oog springende kikkers.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, een lieve kluit apen…., ik vond het wel vertederend.
Idee en Uitbeelding idee, goed uitgewerkt, mooi was bovendien het dak van kokospalm(?)
Herkenbaarheid, ja zeker goed uitgewerkt.
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Het lastigste van het weergeven van "echte mensen en in dit geval dieren" is dat ze overeen moeten komen met de werkelijkheid. Het maakt het daarom heel moeilijk om dit te realiseren. De kleuren van de apen zorgen voor een "levende" verschijning, maak je deze effen dan wordt het saai. De details (vingers) van de apen komen niet goed over op de wagen. De afwerking aan de onderzijde was niet geheel dekkend. Voor aanvang had ik jullie wagen al aangetroffen op de rotonde in gezelschap van een lantaarnpaal, deze (herstelde) schade heb ik niet meegewogen in de beoordeling.

Dhr. M. Hereijgers
Apen dichtbij elkaar, verscholen onder een bladerdek. 'Verscholen' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op een tiende plaats. Wat onmiddellijk opvalt is dat de wagen door zijn goed gekozen, oranje gemêleerde vachten, een warme uitstraling heeft, die de nauwe verbondenheid tussen de apen laat zien. Dit straalt als een warme deken op de wagen af. Een warme deken onder een groen bladerdek, waarbij er subtiel gele bloemen aan het eind van de stelen is aangebracht. Daar heeft iemand over nagedacht.
De gekozen compositie door de houdingen van de apen maakt de wagen wel wat plomp en boet daarmee in aan spanning. Ook is de wagen wat eenzijdig van oriëntatie en moet een deel van het publiek het doen met een grote apenrug. De kikkers die hiervoor geplaatst zijn moeten dit verlies goed maken. Eigenlijk slagen ze hierin nog best goed, vooral ook omdat het de sterkste details van de wagen betreft. Maar de hoofdvorm zou uiteindelijk de compositie moeten dicteren, niet de details.
Nadere bestudering van het beeld leert echter dat er ook wat onvolkomenheden in het beeld zitten. Zo is de anatomie van de apen eigenlijk onvoldoende uitgewerkt. Hoofdvormen van ledematen zijn eenvoudig gedefinieerd, maar verdere verfijning in de vorm van spiermassa's ontbreken. Hierdoor blijven de apen wat simpel ogen en missen ze overtuigingskracht. Ook de gezichten zijn met hun grijs geschilderde papier-maché niet verfijnd genoeg om de apen werkelijk een ziel te geven. Als 's ochtends de wagens bij elkaar op het opstelterrein staan en

bijvoorbeeld de vos van ‘Reukspoor’ naast de apen staan, dan is het verschil in verfijning onmiskenbaar.
Erg kritisch wordt tegen de uitwerking van de vingers aangekeken, de wijze waarop deze zijn uitgevoerd en zich – ongewenst en onnatuurlijk - bewegen tijdens de optocht doen enorme afbreuk aan het beeld. Juist de gezichten en handen zijn de aandachtstrekkers!
Uiteindelijk levert ‘Verscholen’ wel een leesbaar – maar weinig spannend – beeld. Er zijn zeker wat onvolmaaktheden, maar bevat in idee en conceptueel ook weer geen grote fouten. Nu is het belangrijk de stap te zetten van “geen grote fouten” naar aanmerkelijk goede dingen.

Dhr. P. Bastiaansen
Een grappig ontwerp over apen die tijdens een regenbui in het oerwoud verscholen zitten onder bladeren.
Het ontgaat mij enigszins waarom dit een goed idee voor een corsowagen zou zijn. Het is een beetje grappig maar niet echt. Het is niet om de mooie vormgeving te doen geweest. Maar waar was het dan wel om te doen? Wat moest dit oproepen bij de toeschouwer?
Bij de uitvoering valt vooral op dat deze wagen beter een stuk kleiner had kunnen zijn, zodat er meer aandacht naar de verfijning had kunnen gaan. Vooral de vormgeving van de apenlijven was hier en daar ronduit slecht, de armen waren cilinders, de vingers waren rechte staafjes die uit de arm kwamen. De keuze om de koppen niet in bloemen te maken maar van gewoon papier, is onbegrijpelijk. Het worden op deze manier goedkope maskers in plaats van apenkoppen. Waarom toch? De bloemenmix die op de apenlichamen is gebruikt, doet het juist enorm goed. Waarom is dit niet doorgezet op de gezichten?

Dhr. R. Pierik
Een groep apen en kikkers zit ‘verscholen’ onder de bladeren. Een luchtig idee, welke zeer herkenbaar is uitgebeeld. De dieren zitten dicht op elkaar gepositioneerd, hetgeen suggereert dat ze bescherming zoeken bij elkaar. Mede hierdoor is er genoeg om naar te kijken om interessant te blijven. De grote ogen van de apen kijken vragend omhoog en wekken medeleven op bij het publiek.

Op de vormgeving van de apen is nog wel het een en ander aan te merken. Enerzijds laat de anatomie te wensen over en anderzijds is het gebruikte ijzer nog duidelijk zichtbaar in de koppen. Probeer deze een volgende keer met papier-maché weg te werken of gebruik piepschuim in plaats van ijzer.

De keuze om alle apen volledig in het oranje uit te werken suggereert warmte en geeft me het gevoel dat de dieren zich verschuilen tegen de zon. De kikkers staan haaks op deze gedachte en hadden wat dat betreft misschien beter achterwege gelaten kunnen worden. Het contrast tussen het groen van de bladeren en het oranje in de apen is gewaagd, maar kan prima.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier
Uitwerking idee

Compositie	goed en alzijdig
Kleurenspectrum	vlak, mist kleurschakeringen en dieptewerking
Materiaalkeuze	veel "bijmaterialen", anders dan bloemen, bladeren.
Figuranten	zeer goed verscholen...
Beschrijving corsowagen	wat plompe wagen. Goed alzijdig, hierdoor niet echt een begin en eind.

Afwerking

Aanbrengen materialen	goed, wel relatief veel andere materialen gebruikt dan bloemen, bladeren
Weergave onderdelen	goed mist wat vloeiende lijnen in de lichamen hierdoor oogt het wat plomp
Oog voor detail	op zich goed gedaan, wel wat eenvoudig Wel een mooi detail is de eerste aap die zijn jong beschermd.

Algehele indruk

indruk op afstand	goed, mist wat figuratie
idee	kloppen met verhaal
uitbeelding idee	goed
herkenbaarheid	idee is herkenbaar.
mobiliteit wagen	goed

Dhr. L. Verspuij

Olijke wagen. Door de vloeiende lijnen van de lichamen en armen van de apen ontstond er bijna iets cartoon-achtigs. Het schuilen voor het weer (palmbladeren), werkte tijdens de optocht!

Het gezicht van de apen was met te weinig bloemen afgewerkt. Hier hadden echt andere keuzes moeten worden gemaakt.

Wagen 13: FATAL ATTRACTION – REUKSPOOR

Mevr. L. de Haas – Yben
Uitwerking idee:
Compositie, prachtig er zat zeker vaart in.
Kleurenspectrum, zeer juist en met zorg gekozen, het was mede daardoor een echte vos en een stel beagles.
Materiaalkeuze, keuze van de kleuren bloemen deed het hier.
Figuranten, geen was ook niet nodig.
Beschrijving corsowagen, prachtig, één geheel van snelheid.

Afwerking:
Aanbrengen materialen, graspollen was hier een zeer goede vondst.
Weergave van de onderdelen, anatomisch zijn de vos en de honden zeer goed.
Oog voor detail, zat hier in de kleur schakering.

Algehele indruk:
Indruk op afstand, het opjagen was hier het thema, zeer goed gedaan.
Idee en Uitbeelding idee, de honden kon ik horen hijgen! Het honden geblaf: prima erbij maakte het zeer compleet.
Herkenbaarheid, nou en of!!!
Mobiliteit wagen, goed.

Dhr. M. Lensen
Een zeer knappe wagen met enkele verassingen voor mij. Een natuurlijke groene ondergrond welke ik nog niet eerder in deze vorm had gezien, TOP ! Het hek voorop de tweede wagen was een goed onderdeel van de constructie die verder "open" was en prachtig uitgewerkte honden. De imposante vos was een sprekende verschijning die anatomisch gezien goed was uitgewerkt (net als de honden). Gebruik van verassende details: olijven en een ander mooi voorbeeld is het gebruik van witte "puntige" bloemen onder de buik terwijl je verder de "bolle" witte bloem gebruikt (compliment). Kijkend naar de waarderingen die ik heb gegeven een topper en binnen een punt van de winnaar waarmee ik aan wil geven dat er zo goed als geen verbeterpunten waren. Een moeilijk uit te werken punt is de staart van de vos waarmee ik begrijp wat je duidelijk wilt maken (dit ook goed hebt gedaan) maar ook weer wel (te?) opvallend is. Ik zou ook zo niet weten hoe je zoiets anders uit kan beelden.

Dhr. M. Hereijgers
Jachthonden in achtervolging op een vos. 'Reukspoor' is in mijn persoonlijke uitslag geklasseerd op de derde plaats. Eigenlijk is 'Reukspoor' de perfecte corsowagen! De vormgeving van zowel de honden als de vos, is fenomenaal. Hoe smal of rank de vorm ook is, het klopt! Zeer knap dat hier zoveel gevoel ingelegd is en dat ook nog eens goed rekening is gehouden met de dikte van de dahlia. De expressie van de dieren vervolmaakt de totale overtuigingskracht. Van rondzwabberende tongen tot de zwevende oren, alles lijkt onder perfecte invloed van de zwaartekracht, geen detail is gemist!
Ook de inkleuring past exact bij de uitgebeelde beesten, waardoor de realistische uitstraling alleen maar meer wordt versterkt. De wagen wordt er in zijn totaliteit ontzettend geloofwaardig van. De ondergrond van de wagen geeft ook een sterk gevoel van realiteit. Het is een gedurfde keuze om alles als een grasbodem uit te voeren, maar daarmee schept het wel de juiste basis voor de actie daarboven.
Het meest lovenswaardig is echter het dahliagebruik. Om de vacht van de dieren uit te beelden zijn op briljante wijze de texturen van de verschillende dahlia's ingezet. De grovere bloem in de borst steken perfect af bij de strakke bloemen op de rest van het lijf. De vormen worden er zo tastbaar van. Uiteindelijk sublimeert alles in de staart van de vos, wat een genot

voor het oog! Hier kun je aan zien dat er met zoveel aandacht en bezieling aan het ontwerp gewerkt is.
Sfeer versterkend werkt ook het geluid op de wagen. Het geblaf van de honden ondersteund door de jachthoorn beantwoorden aan het beeld en versterken de actie op de wagen.
Geredeneerd vanuit de uitvoering zou 'Reukspoor' eigenlijk glansrijk op één staan in de persoonlijke waardering. Het is echter de eenvoud van het beeld, die ervoor zorgt dat deze wagen enkele andere voor zich moet dulden. Hoe knap en dynamisch de compositie en de vormen ook zijn, in het beeld is weinig ruimte gelaten voor creatieve, beeldende vondsten. What you see blijft hier what you get.
Begrijpelijk is dat deze bovenstaande uitleg wat onduidelijkheid kan geven. Objectiviteit vermengt zich hier met minder tastbare, subjectieve argumenten. Uiteindelijk zijn het de minieme puntjes die de doorslag geven in de top, die ook in de persoonlijke beoordeling dichtbij elkaar ligt. In de totaalsom van de jury is 'Reukspoor' uiteindelijk op één terecht gekomen. En eigenlijk kun je daar ook niet op tegen zijn.

Dhr. P. Bastiaansen
Een wagen die volstrekt overtuigt door z'n perfecte vormgeving. Een vos wordt achterna gezeten door een stel jachthonden, dat is alles. Het idee is weliswaar niet bijster origineel of goed gevonden, maar het geeft de groep de gelegenheid om zich helemaal uit te leven in de vormgeving van de vos en de honden.
Nou, dat is gelukt. De vormgeving is fantastisch goed. Zowel de details zoals tanden, poten, tongen en dergelijke zijn zeer goed gemaakt, alsook de anatomie van koppen en lichamen. De vossenkop is echt een vossenkop en dus anders dan die van de honden, de poten zijn rank, wat erg moeilijk is omdat ze door de bloemen altijd veel te dik dreigen te worden. De dieren lopen echt over het gras, zelfs als je er met je neus bovenop staat blijft het overtuigen. Zowel het vooraanzicht als het zijaanzicht van de wagen zijn spectaculair.
Hij moet het niet hebben van het idee, en dat verklaart waarom hij in mijn persoonlijke lijst niet op één stond. Maar hier is een groep aan het werk geweest die zich helemaal heeft uitgeleefd in het perfect wegzetten van lastige vormen en daar glansrijk in is geslaagd. Klasse!

Dhr. R. Pierik
Het hoorngeschal klinkt door de straten en je hoort het geblaf naderen, de dreiging wordt voelbaar en je hebt de aandacht van iedereen direct te pakken.
Het totaalbeeld is helder opgebouwd. De jachthonden zijn de vos op het spoor en worden in de verschillende bewegingsfasen uitgebeeld, waardoor er een bepaalde snelheid in de wagen ontstaat.
De bloemen op de honden zijn strak geplakt en dit wordt mede veroorzaakt door de slimme dahliakeuzes. De ogen, neus en mond zijn realistisch dankzij de goede materiaalkeuzes.
Een opvallend en gewaagd onderdeel van deze wagen is de bodem. De bovenkant is volledig voorzien van gras en de zijkant is compleet zwart van de dahlia's. Toch wel een risico welke goed heeft uitgepakt, aangezien de gewenste setting is bereikt, een landelijke omgeving. Het houten hek versterkt dit beeld en staat symbool voor de hindernissen die zich nog bevinden tussen de honden en de vos.
De honden bevatten wel enkele kleine anatomische fouten en is net als de staart van de vos niet 100%, maar al met al gefeliciteerd met het behaalde resultaat.

Combi A. Ringerwöle & R. Flier
Uitwerking idee

Compositie	veel dynamiek
	zeer goed in verhouding
Kleurenspectrum	zeer goed

	mooie diepte werkingen
Materiaalkeuze	goed
	origineel
Figuranten	had niet misstaan
Beschrijving corsowagen	erg goed
	je ziet het verhaal aan je voorbij gaan
	je ziet het gebeuren

<u>Afwerking</u>

Aanbrengen materialen	goed
Weergave onderdelen	zeer goed
Oog voor detail	zeer goed
	borstharen en hals van de honden erg mooi, door bloemen met langere bloembladen te gebruiken.
	doordat alles zo goed is valt de staart van de vos wat tegen

<u>Algehele indruk</u>

indruk op afstand	heel goed
	direct duidelijk en spannend
	maakt nieuwsgierig naar meer
idee	goed
uitbeelding idee	zeer goed
herkenbaarheid	onderwerp, de vossenjacht, goed uitgebeeld, je voelt de spanning
mobiliteit wagen	goed

<u>Dhr. L. Verspuij</u>

Een wagen die letterlijk door de straten denderde. De honden kwamen los van de wagen. Een wagen met heel veel vaart, knap! De bodem was mooie vondst. Beeld werd goed versterkt door het geluid van honden / hoorn. Ieder figuur had zijn eigen karakter meegekregen. Prachtige details: natte neuzen, hangende tongen.

Algemene opmerkingen

Mevr. L. de Haas – Yben
TEKST

Dhr. M. Lensen
Net als alle jaren weer grote bewondering voor al jullie werken en inspanningen om er ook voor mij weer een onvergetelijke dag van te maken. Stuk voor stuk pareltjes in de straten van Vollenhove waarbij ondanks omvang aandacht voor details aanwezig blijft. Voor mij maken soms kleine details de verschillen als je wagens ziet van een soortgelijk niveau.
Mijn jury toelichting is constructief en opbouwend bedoelt. Suggesties die ik geef zijn geen voorschrift maar tips die mogelijk een aandachtspunt of verbeterpunt hadden kunnen zijn. Van enige negatieve kritiek is dan ook absoluut geen sprake.

Dhr. M. Hereijgers
Het is erg goed om te zien dat het algemene niveau van de ontwerpen blijft stijgen. Dit jaar is daar bij uitstek het voorbeeld van. Het niveau van de onderste wagens in de uitslag is zoveel malen sterker dan enkele jaren geleden. De tijd van ondefinieerbare beelden lijkt voorbij. Iedere wagen biedt een basiskwaliteit die voor het publiek erg aantrekkelijk is om te zien.
Waar dit jaar verder in uitblinkt is de toenemende concurrentie in de top. Vijf of zes wagens maakten dit jaar serieus aanspraak op de titel. Dit betekent dat het meer en meer om de details zal gaan, welke bepalen voor wie de kleine verschillen echt positief uitvallen.
Het soepel verlopen van de optocht blijkt ook dit jaar weer een probleem te zijn. Hoewel het niet de taak van de jury is hier consequenties aan te verbinden, voel je tijdens het jureren de ergernis van het publiek om je heen wanneer de volgende wagen lang (20minuten..) op zich laat wachten. Mochten jullie bij machte zijn hier iets aan te doen, grijp dan iedere kans aan. Daar wordt het evenement als totaal beter van.
Het is een mooie ontwikkeling om te zien dat steeds meer wagens een belevenis bieden in de vorm van beweging, geluid en soms ook figuratie. De presentatie van deze belevenis wordt dan extra belangrijk. De 2 tot 2 en halve minuut waarin een wagen passeert zijn dan essentieel om te komen tot een afgeronde beleving. Als verspreide juryleden kan het zijn dat je midden in de presentatie valt en daarmee niet de juiste opbouw ziet, terwijl dit juist zo belangrijk is in de beoordeling. De overkoepelende organisatie en wagenbouwers zouden eens kunnen nadenken over een juiste wijze om dit voor publiek en jury te presenteren. Zodat iedereen de optimale beleving krijgt, zoals deze door de groepen - met intensieve arbeid - bedoeld is.

Dhr. P. Bastiaansen
Dit jaar is het nu eens een keer echt waar dat “de jury het moeilijk heeft gehad”. Ik wel althans. Ik vond het zeer lastig om mijn persoonlijke top vijf in de goede volgorde te zetten. Er was er niet één die er echt uitsprong, er was op allemaal wel wat aan te merken en ze waren bovendien zó verschillend dat ze eigenlijk niet met elkaar te vergelijken waren. Ik heb er echt mee geworsteld.
Overigens bewijst de brede top en het feit dat Fatal Attraction voor het eerst in de geschiedenis wint, dat het corso van Vollenhove kerngezond is.
Bijzonder vond ik dat er dit jaar veel nadruk lag op pure vormgeverskwaliteiten, in plaats van het spektakel van beweging en techniek. Vorig jaar wilde dat wel eens uit de bocht vliegen, dat was dit jaar niet aan de orde. Diverse wagens waren ingetogen maar blonken uit in plastische vormgeving en kleurgebruik, met uiteraard de winnaar als eerste, maar niet als enige voorbeeld. Een feest voor de kijker.

Een punt van zorg: is het zo dat de aandacht voor detaillering de laatste jaren wat minder wordt? Ik mis het soms, ik heb het gevoel dat het enige jaren terug sterker aanwezig was. En dat zou zeer jammer zijn. Koester je kwaliteiten Vollenhove! Als voorbeeld de boeken op de wagen van ’t Jakan: wat zij hier aan detaillering laten zien is fenomenaal, ik durf te beweren dat er geen enkel ander corso in Nederland is dat hieraan kan tippen.

Dhr. R. Pierik
Geen

Combi A. Ringerwöle & R. Flier
TEKST

Dhr. L. Verspuij
TEKST